

ningssselskaberne også for udenlandske films vedkommende benyttede sig af enkelte films antagelig store indtjeningsevne til at få afsat mindre værdifulde film, føjedes til reglen i stk. 1 en bestemmelse, der forbød udlejerne at betinge udlejningen af en enkelt film af, at der skulle aftages flere film.

I forslaget er den gældende lovs § 17, stk. 2, gentaget, men den specielle regel om danske film i § 17, stk. 1, er udgået. Baggrunden herfor er, at reglen i stk. 1 muligvis vil kunne være vanskelig at opretholde under hensyn til internationale forpligtelser, som Danmark har påtaget sig eller kan tænkes at ville påtage sig i fremtiden, og at reglen desuden skønnes at kunne ophæves uden prisgivelse af de hensyn, den er tænkt at skulle tilgodese. Den almindelige bestemmelse i forslagets § 16 (gældende lovs § 17, stk. 2) vil nemlig også finde anvendelse på udlejningen af danske film; hertil kommer, at der er grund til at tro, at udlejerne ligesåvel vil kunne føle sig fristet til at overtræde reglerne ved udlejning af internationale succesfilm som ved udlejning af danske film.

Kapitel 4.

Om filmcentral og filmmuseum.

Til § 17.

Statens filmcentral blev oprettet ved § 18 i den gældende lov med den opgave at fremskaffe og udleje skolefilm og film, der tjener til oplysningens fremme samt at bidrage til udviklingen af filmforevisningen her i landet ved indkøb og udleje af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film. Filmcentralen begyndte sin virksomhed den 1. januar 1939. Til belysning af den siden skete udvikling tjener nedenstående oversigt over filmcentralens beholdning af småfilmkopier.

	1.4.1940	1.4.1949	1.4.1962
Stumsmålfilm . . .	323	1.994	2.853
Tonesmålfilm . . .	3	1.100	4.730

Opgivelsen medtager ikke beholdningerne af normalstumfilmkopier og normaltonefilmkopier, idet de brandfarlige normalfilmkopier for et par år siden er udgået af udlejningen og nu opbevares i arkiv, således at tallene for de enkelte års normalfilmkopier ikke længere er direkte sammenlignelige.

Af nye arbejdsopgaver for filmcentralen skal nævnes, at centralen igennem de sidste år har haft produktionsledelsen for de film, der helt eller delvis for filmfondsmidler sættes i produktion af institutionen Dansk Kulturfilm og Ministeriernes

Filmudvalg, samt en lang række film, til hvis produktion midlerne er bevilget af andre officielle eller halvofficielle institutioner. I året 1961-62 drejede det sig om i alt 34 film samt 1 lysbilledserie. Pr. 1. april 1960 overtog filmcentralen fra grønlandsministeriet det ret betydelige arbejde med at distribuere spillefilm til de grønlandske biografer. Endelig skal anføres, at filmcentralen i de senere år har haft et betydeligt arbejde i forbindelse med en række internationale filmfestivaler, hvor Danmark har været repræsenteret.

Forslagets § 17, der beskriver filmcentralens arbejdsopgaver, svarer med mindre sproglige ændringer til gældende lovs § 18, stk. 1.

Det er ikke fundet nødvendigt i forslaget at medtage reglen i lovens § 18, stk. 2 om antagelse af driftsleder samt medhjælp til statens filmcentral. Man har heller ikke fundet, at reglerne i lovens § 19 om filmcentralens budget, beretning og regnskab har deres naturlige plads i forslaget.

Til § 18.

Siden Edisons og brødrene Lumieres banebrydende arbejder i 1890'erne med optagelse og gengivelse af levende billeder er filmen i stadig udvikling nået frem til i dag at være blandt vor tids vigtigste kulturfaktorer og mest betydende kunstarter. Forståelsen af filmen som en særlig kunstform vandt først efterhånden frem, men netop i Danmark var der tidligt kræfter, som havde blik for filmens kunstneriske muligheder, og som ved en praktisk udnyttelse heraf skabte grundlaget for den dominerende stilling, dansk film indtog på det internationale marked i årene før og under den første verdenskrig. Filmens gradvise udvikling i teknisk og indholdsmæssig henseende fra de første primitive stadier til nutidens tone- og farvefilm er i sig selv et interessant historisk objekt. Mange film udmærker sig dernæst ved en kunstnerisk kvalitet af interesse også ud over den samtid, for hvilken de er fremstillet, og den ved filmen muliggjorte bevarelse af store skuespilleres præstationer kan være af stor historisk betydning. Gennem det præg, de skiftende kulturforhold og kunsttopfattelser har sat på de forskellige perioders film, bliver disse endvidere dokumenter af betydelig tids- og stilhistorisk værdi. For den videre udvikling af filmkunsten er kendskabet til tidligere perioders film af overordentlig betydning. Bevarelsen af gamle film, efter at de fra et rent erhvervsmæssigt synspunkt har mistet deres værdi, og samling af dem under sådanne forhold, at de kan komme den interesserede offentlighed til gode og sikres for eftertiden, er